

SPECIALIZIRANI JEZIKOVNI KORPUSI IN FUNKCIJSKA ZVRSTNOST

Vesna Mikolič

Fakulteta za humanistične študije Koper, Koper

UDK 811.163.6'322:811.163.6'42:796.5

Gradnja specializiranih jezikovnih korpusov pomeni nujo in priložnost, da se na osnovi širokega nabora besedil v dejanski rabi na posameznih predmetnostnih področjih nanovo preveri, kateri so ključni elementi funkcijskosti in jezikovne členjenosti. V prispevku na osnovi primera gradnje specializiranega jezikovnega korpusa na področju turizma odpiramo vprašanje definicije funkcijske jezikovne zvrstnosti in v njenem okviru strokovnih jezikov ter podajamo utemeljitev terminov *področna jezikovna* in *besedilna zvrstnost* ter posledično terminov *področni govor*, *področna besedila* in *področni jeziki*.

diskurz, funkcijska jezikovna zvrstnost, besedilna zvrstnost, specializirani jezikovni korpusi, turizem

The building of specialised corpora represents an opportunity to verify, on the basis of a wide range of authentic texts in various fields of activity, the key elements of language function and variation. The article uses the example of building a specialised corpus in the field of tourism to address the problem of the definition of register variation, and languages for specific purposes within this frame, and offers arguments for the terms *register* and *genre variation* and, consequently, the terms *discourse*, *discourse-specific texts* and *discourse-specific languages*.

discourse, register variation, genre variation, specialised corpora, tourism

1 Uvod

Za razliko od splošnih referenčnih jezikovnih korpusov predstavljajo specializirani korpusi jezik v določeni funkciji oziroma jezik v okviru določenega predmetno-pojmovnega področja, torej predstavljajo omejeni, glede na vrsto specializiranega korpusa točno določeni del jezika (Gorjanc, Logar 2007: 640). Vendar pa je ravno zaradi te specializiranosti pomembna natančna določitev predmetnostnega področja in kriterijev nabora besedil, pri čemer se neobhodno srečamo s problematiko funkcijske zvrstnosti. Že sama definicija funkcijske jezikovne členjenosti gre namreč lahko v več smeri, bodisi se osredotoča na namen oziroma

funkcijo, ki jo opravlja posamezna zvrst jezika in ki to zvrst povratno določa, bodisi je podarek na skupini jezikovnih sredstev na posameznem predmetno-pojmovnem ali strokovnem področju. Prav tako se odpira vprašanje o razmerju med jezikovno in besedilno/diskurzivno členjenostjo oziroma zvrstnostjo in o različnih tipologijah v okviru le-teh. Slovenski jezikoslovna zavest o jezikovni členjenosti – in v njenem okviru o funkcijski zvrstnosti – je zorela postopno, danes pa se zdi, da je tozadevni konceptualno-terminološki aparat potreben ponovnega premisleka. V nadaljevanju tako na osnovi primera gradnje specializiranega jezikovnega korpusa na področju turizma¹

¹ Korpus je nastal v okviru projekta Večjezični korpus turističnih besedil – informacijski vir in analitična baza slovenske naravne in kulturne dediščine, tj. temeljnega raziskovalnega projekta UP ZRS, financer: ARRS,

odpiramo vprašanje definicije funkcijske jezikovne in besedilne zvrstnosti ter v njenem okviru strokovnih jezikov in besedil. Vzporedno z začetkom gradnje specializiranih korpusov se namreč slovenistika mora ponovno ali še bolj intenzivno kot doslej posvetiti tem konceptom, ki se bodo v nasprotnem primeru še naprej nekritično, brez stika z jezikovno dejanskostjo, ki ga nedvomno omogočajo prav jezikovni korpusi, prenašali tudi v pedagoško sfero in kot taki mladim generacijam oteževali spoznavanje uporabnosti slovenskega jezika na številnih področjih njihovega vsakdanjega življenja in v najrazličnejše namene.

2 Besedilna zvrstnost turističnega korpusa

Pri gradnji večjezičnega korpusa turističnih besedil je bilo nujno ločevanje besedil glede na področja in vrste turizma ter glede na sporočanjski namen in druge okoliščine.

2.1 Besedilna zvrstnost glede na področja in vrste turizma

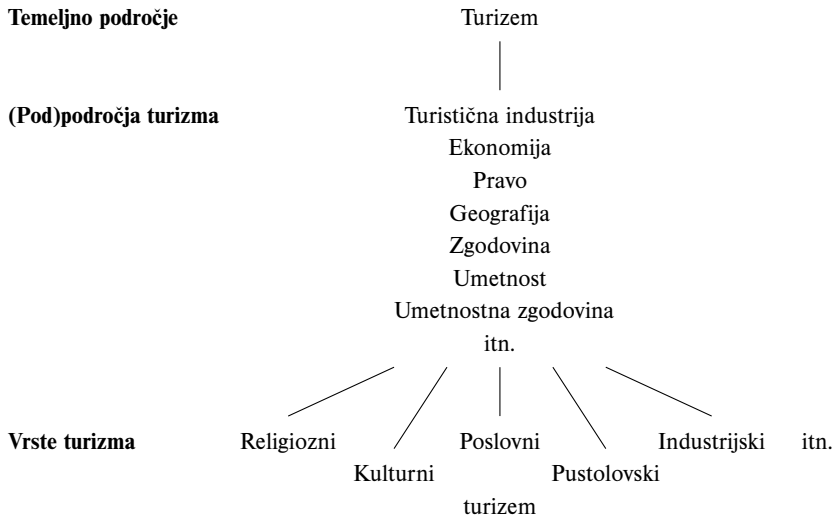
Turizem je izrazito sestavljena dejavnost, ki jo poleg turistične industrije kot turistične dejavnosti v ožjem pomenu besede sestavljajo tudi dejavnosti na skoraj vseh družbenih področjih. Tako poleg turistične industrije vstopajo v okvir turistične dejavnosti tudi družbena področja in vede, kot so: ekonomija, pravo, geografija, zgodovina, umetnost, umetnostna zgodovina, arhitektura, urbanistično in regionalno planiranje, antropologija, sociologija, komunikologija, jezikoslovje, psihologija, etnologija, kemija, medicina, botanika, ekologija, agronomija, gozdarstvo, veterinarstvo, lovstvo, ribištvo, kulinarika, šport, alpinizem, jamarstvo, javna uprava, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, javna varnost in policija, promet, logistika, zaposlovanje, vzgoja in izobraževanje, prostočasne dejavnosti, publicistika.

Seznam je delno povzet po Goeldner in Brent Richie (2003: 23–25) ter dopolnjen še z nekaterimi turističnimi področji, ki jih v okviru 20 pomenskih področij (*semantic fields*) navaja Tezaver turizma in prostočasnih dejavnosti Svetovne turistične organizacije (Thesaurus 2001), in nekaterimi področji, ki so se zdela še relevantna za turistično dejavnost ob pregledu področij dela vseh ministrstev slovenske vlade (spletne strani ministrstev).

Vsa ta družbena področja in vede se srečujejo v okviru različnih vrst turizma, ki izpostavljajo točno določeno turistično ponudbo. Ob pregledu obstoječih delitev posameznih vrst turistične dejavnosti je bil za potrebe označevanja besedil v sklopu obravnavanega korpusa v veliki meri upoštevan že omenjeni *Tezaver turizma in prostočasnih dejavnosti* (Thesaurus 2001), ki s svojim podrobnim vsebinskim razločevanjem turističnih dejavnosti jasno definira poglavitne vrste te družbene dejavnosti (24 vrst turizma). Izbrano zvrstno delitev Svetovne turistične organizacije smo dopolnili še s šestimi dodatnimi vrstami turizma, relevantnimi za naš prostor, in splošno kategorijo »turizem«, v katero so bila uvrščena besedila, ki jih bodisi zaradi pomanjkanja ključnih pojmov bodisi zaradi prepletanja več vrst turizma ni bilo mogoče umestiti v posamezno zvrst besedil. Tako se besedila glede na vrsto turizma v obravnavanem korpusu razvrščajo v zvrsti, kot so: religiozni turizem, kulturni turizem, poslovni turizem, pustolovski turizem, industrijski turizem, kmečki turizem, zdraviliški turizem itn. (prim. Mikolič, Beguš, Dukič, Koderman 2008: 62–64).

V korpusu turističnih besedil smo besedila razvrščali in označevali samo glede na vrsto turizma in ne glede na družbeno področje, saj se različna področja vključujejo v različne vrste turizma. Področje pa postane lahko relevantno

nosilka: dr. Vesna Mikolič, 2006–2008. Oblikovani slovensko-angleški-italijanski jezikovni korpus, ki zajema 30.000.000 besed, je osnova za nadaljnje delo v okviru aplikativnega raziskovalnega projekta Turistični terminološki slovar istega izvajalca, financerja in iste nosilke v letih 2008–2011. Cilj tega projekta je na osnovi urejenega korpusa turističnih besedil zbrati terminologijo turizma in jo urediti v slovarski format.

Slika 1: Področja in vrste turizma.

kot kvalifikator posameznega tērmina (npr. gotski stil – umetnostna zgodovina), zato je določanje področja pomembno v fazi identificiranja tērminov v procesu priprave terminološkega slovarja.

2.2 Besedilna zvrstnost glede na sporočanjski namen in druge okoliščine

Tipologija turističnih besedil, ki smo jo uporabili kot osnovo za označevanje besedilne zvrstnosti glede na sporočanjski namen in druge okoliščine, sledi osnovni štiričlenski razvrstitvi besedilnih zvrsti z različnimi vplivajskimi vlogami na spoznavne, sporazumevalne,

izvršilne in umetnostne besedilne zvrsti² ter nadaljnji razvrstitvi glede na sporočanjski namen, naslovnika, referenco, prenosnik/medij/obliko na znanstvena, strokovna, poslovna, publicistična, oglaševalska in pravna besedila na področju turizma (Mikolič 2007a, Mikolič 2007b).³

Turistična besedila se z vidika namena oziroma uresničevanja osnovne vplivajnske vloge razvrščajo med spoznavne, sporazumevalne in izvršilne besedilne zvrsti. Tako na osnovnem nivoju razlikovanja besedil obravnavani korpus, enako kot referenčni korpus Fidaplus, ločuje med »umetnostnimi« in »neumetnostnimi«

- 2 Pri osnovni razvrstitvi besedil glede na sporočanjski namen smo se oprli predvsem na predhodne razvrstitve ilokucijskih dejanj po Austinu in Searlu, Brinkerju in Skubicu (v: Mikolič 2007a). Slednji v svojem zadnjem delu pri obravnavi funkcijske zvrstnosti izpostavi povezavo med ustanovo in diskurzom in se ukvarja z razčlenbo diskurzov glede na način učinkovanja; ti se s tega vidika delijo na pragmatični in performativni diskurz, kognitivni diskurz, imaginativni diskurz.
- 3 Ko smo v prispevku *Tipologija turističnih besedil s poudarkom na turističnooglaševalskih besedilih* (Mikolič 2007b) oblikovali kriterije za razvrščanje turističnih besedil, naslovnika nismo posebej omenjali, pač pa smo le-tega opazovali v povezavi z referenco kot določeno interesno skupnost, vendar pa se nam predvsem z vidika razločevanja naslovnika na relaciji med množičnim/javnim in individualnim/zasebnim naslovnikom zdi le-tega pomembno uvrstiti kot samostojen kriterij. Prav tako je treba opozoriti, da v korpus za zdaj nismo zajeli praktičnosporazumevalnih besedil s področja turizma, tj. besedil, ki so v glavnem zasebna, o turizmu govorijo z izkušnjskega vidika in so večinoma govorjena, zaradi česar jih je tudi težje pridobiti.

besedili, pri čemer prvih korpus turističnih besedil ne vključuje. Besedila se dalje delijo na šest velikih skupin: znanstvena (besedila s spoznavno vlogo), strokovna, poslovna, publicistična, oglaševalska (vsa sodijo med besedila

s sporazumevalno vlogo), pravna (besedila z izvršilno vlogo) (za nadaljnjo delitev besedilnih vrst v okviru teh šestih skupin glej Mikolič, Beguš, Dukič, Koderman 2008: 62).

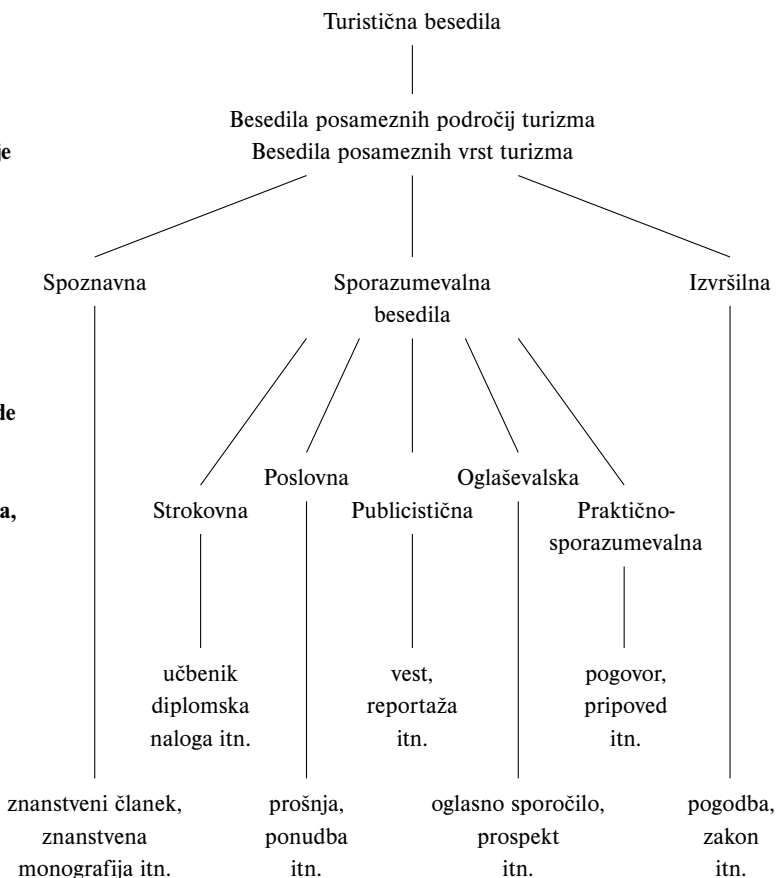
Besedilne zvrsti glede na področje

Besedilne zvrsti glede na podpodročje

Besedilne zvrsti glede na funkcijo/namen

Besedilne zvrsti glede na funkcijo/namen in druge okoliščine (naslovnik, referenca, prenosnik/medij/oblika)

Besedilne vrste (glede na iste dejavnike)

Slika 2: Besedilna zvrstnost na področju turizma.

3 Področna jezikovna in besedilna zvrstnost

Pri gradnji specializiranega korpusa se torej giblamo v sferi določenega predmetno-pojmovnega področja, ki je, kakor je razvidno iz primera gradnje turističnega korpusa, lahko zelo razvejano in mnogoplastno. Različne besedilne zvrsti in vrste se oblikujejo v okviru določene področne sfere, ki tako določa tudi

rabo jezikovnih zvrsti in sredstev. Tu se torej odpre vprašanje razlage funkcijske jezikovne členjenosti in posledično z njo povezane terminologije.

Sodobno jezikoslovje se je od praške šole, ki je oblikovala teorijo zvrstnosti, temelječi na funkciji jezika, vse do danes veliko ukvarjalo s koncepti in poimenovanjem obravnavnega področja. Zdi se, da se v sodobnem jezikoslovju

pozornost od funkcijskih jezikovnih zvrsti vedno bolj preusmerja na proučevanje besedila in diskurza, pri čemer se izpostavlja pomen diskurzivne skupnosti (*discourse community*). Po Swalesu diskurzivno skupnost kot skupino s posebnimi interesi (*specific interest group*) določajo skupni namen in mehanizmi njenega delovanja in komunikacije, poznavanje za skupnost relevantnih vsebin, raba določenih besedilnih zvrsti in vrst, tj. žanrov, ter določenih jezikovnih sredstev. Analiza žanrov (*genre analysis*) je potemtakem vpogled v delovanje jezika na določenem področju (*setting*) (Swales 2000: 24–27, povzetek na platnici).

Na tem mestu ne moremo mimo Hallidayevega opisa treh ključnih dejavnikov, ki delujejo na besedilo/diskurz; to so: 1. področje (*field*), ki je opredeljeno kot vrsta dejavnosti, v okviru katere deluje diskurz, 2. ton (*tenor*), ki ga določajo družbene vloge udeležencev, 3. način (*mode*), ki predstavlja način tvorbe besedil glede na namen in prenosnik/medij sporazumevanja. Delovanje vseh teh dejavnikov se odraža skozi register/zvrst (*register*) (Halliday v: Swales 2000: 40). Pojmovanje zvrstnosti, kot ga je razvilo funkcijsko jezikoslovje, tako delno presega dihotomijo socialne in funkcijske zvrstnosti, ki izhaja iz praške teorije funkcijske zvrstnosti, katero je prevzelo tudi slovensko jezikoslovje. Ne glede na to osnovno različnost konceptov jezikovne zvrstnosti želimo izpostaviti predvsem pomen, ki ga Halliday namena t. i. področju (*field*).

Za jezik določenega družbenega področja sta se v angleščini v zadnjih dveh desetletjih uveljavila poleg pojma register (*register*) še pojma specializirani jezik (*specialised language*) in jezik za posebne namene/potrebe (*language for special purposes*; v zadnjem času je *special* zamenjal *specific*, s čimer so še bolj izpostavili posebne potrebe udeležencev v sporazumevalnem procesu) (Balboni 2000: 10–11; Swales 2000: 1–8). Slednji je v rabi predvsem na področju jezikovnega učenja in poučevanja, kjer srečamo še celo vrsto términov, povezanih s

poučevanjem t. i. jezikov stroke ali strokovnih jezikov, kot so: poučevanje jezika specifičnega področja – *field-specific language training*, tečajji jezika specifičnega področja – *field-specific language courses*, besedišče specifičnega področja – *field-specific vocabulary* (prim. Schmitt 2000: 37; Orbislingua.com). V okviru leksikologije in leksikografije pa se za terminološke slovarje pojavljata angleška término slovar jezika za posebne namene/potrebe – *language for specific purposes dictionary* ali specializirani slovar – *specialised dictionary*; tak slovar je opredeljen kot slovar, ki ima namen opisati eno ali več zvrsti, ki jih uporabljajo strokovnjaki na specifičnih predmetnih področjih, lahko pa so takšni slovarji namenjeni tudi nestrokovnjakom, ki jih določeno področje zanima iz takega ali drugečnega vzroka. Če slovar pokriva eno samo področje, ga lahko imenujemo enopodročni slovar (*single-field dictionary*), če pokriva več področij, je to večpodročni slovar (*multi-field dictionary*), če pokriva samo nekatera podpodročja širšega področja, pa je to podpodročni slovar (*sub-field dictionary*) (Nielsen 1994, Bergenholtz/Tarp 1995). V sintagmi z jezikovnim korpusom v angleški literaturi srečamo v glavnem prilastek specializirani (*specialised corpus*).

Tudi v drugih nacionalnih jezikoslovnih terminologijah srečamo celo vrsto konceptov in posledično številne término; npr. v italijanskem jezikoslovju najdemo od jezika za posebne potrebe (*lingua per scopi speciali/specifici*), preko tehnolekta, podkoda, področnega govora (*technoletto, sottocodice, linguaggio settoriale*) do mikrojezika, specializiranega mikrojezika, področnega mikrojezika in znanstvenopoklicnega/strokovnega mikrojezika (*microlingua, microlingua di specialità/specializzazione, microlingua settoriale, microlingua scientifico-professionale*) (Balboni 2000: 8–14).

Slovensko terminologijo s tega področja lahko razumemo v kontekstu razvoja funkcijske zvrstnosti v slovenskem jezikoslovju. Za Voduškom, ki je vzrok jezikovne diferenciacije

videl v obstoju različnih družbenih skupin, poklicnih in stanovskih, se je razlaga funkcijske jezikovne členjenosti osredotočila tako na funkcijo, s katero je razumljen namen oz. vlo- ga, ki jo opravlja posamezna zvrst jezika in ki to zvrst povratno determinira, kot na same skupine jezikovnih sredstev. Praška šola je uvedla dvobesedni tērmin funkcijski jezik, kasneje funkcijski stil, ki ga je na Slovenskem najprej uporabil Urbančič, ko je uvedel oznako jezikovni stil. Toporišič najprej govori o zvrsteh (tērmin je sposojen iz literarne teorije), nato o proznih zvrsteh in šele zatem o funkcijskih, kot možno alternativo slednjim pa nava- ja tudi prilastek področne (zvrsti).⁴ V novejšem obdobju srečamo še Skubičevu oznako govor, kasneje diskurz. Vedno pogostejše so tudi obravnave besedilne in diskurzne zvrstno- sti (Dukič 2009: 28–29).

V okviru jezikovne in besedilne oz. diskur- zivne zvrstnosti so se torej ustalili pojmi jeziki, zvrsti, besedilo in diskurz. Po praški šoli je bil prevzet koncept funkcijskih zvrsti, ko je govora o mikrojezikih, ki se oblikujejo predvsem glede na sporočanjški namen. Vendar pa je, kot je bilo predstavljeno ob primeru gradnje turisti- čnega korpusa, funkcija/namen samo eden, če- prav pomemben kriterij pri oblikovanju bese- dilnih zvrsti in vrst ter izbiri jezikovnih sred- stev, poleg tega se v okviru enega samega po- dročja (in njegovih podpodročij) uresničujejo različne funkcije/nameni. Prav tako že vstop na določeno področje predvideva oblikovanje do- ločenih besedilnih zvrsti in vrst ter izbiro do- ločenih jezikovnih sredstev, saj se v okviru neke- ga področja vzpostavlja diskurzivna skupnost, ki oblikuje diskurz z lastnimi besedilnimi zvrst- mi in vrstami (žanri) in jezikovnimi zvrstmi

(registri).⁵ Diskurz je pravzaprav področni govor, za katerega so značilne jezikovne zvrsti (jeziki, mikrojeziki) in besedilne zvrsti in vrste, ki jih oblikuje neka skupnost pri svojem delo- vanju na določenem družbenem področju. Prvi kriterij za razvrščanje besedilnih in jezi- kovnih zvrsti je torej področje, zaradi česar bi tovrstno zvrstnost lahko poimenovali tudi po- dročna besedilna ali jezikovna zvrstnost. Funk- cijska zvrstnost je potemtakem ožji termin od področne zvrstnosti, saj se prva oblikuje v okviru druge. Poimenovanje področno-funkcij- ska zvrstnost pa bi lahko izpostavilo oba ključ- na dejavnika pri oblikovanju besedilnih in jezi- kovnih zvrsti nekega diskurza, to sta področje in funkcija.

Tērmin področni jezik se pokaže primer- nejši od izraza strokovni jezik ali jezik stroke v pomenu jezika, značilnega za neko področje, saj je stroka ožji pojem od (družbenega ali po- klicnega) področja, ki sega tako v sfero stroke kot uporabe le-te v najširšem družbenem kon- tekstu. Seveda lahko tudi pojem stroka razume- mo širše, kot sinonim za neko družbeno ali po- klicno področje, vendar pa prilastek, ki ga upo- rabljamo v poimenovanju strokovni izraz, kaže predvsem na ožje razumevanje pojma stroka, torej kot področja, na katerem delujejo samo strokovnjaki. Ko pa strokovnjaki sodelujejo sku- paj z nestrokovnjaki in so besedila namenjena tudi drugi javnosti, govorimo o družbenem po- dročju, ki ni nujno samo strokovno. Tako npr. za turistične oglase ali turistične publicistične članke, ki so namenjeni širši ciljni publikli, ni značilen strokovni jezik, kakršnega najdemo npr. v diplomskih nalogah s področja turizma, pač pa oglaševalski ali publicistični (tudi z nekaterimi primesmi strokovnega jezika, npr.

4 Tako Toporišič (1976: 22) pravi: »Te zvrsti se imenujejo funkcijske zaradi tega, ker služijo različnim uporab- nostnim namenom; imenovali bi jih lahko tudi področne, ker ubesedujejo predmetnost različnih področij človekovega udejstvovanja, npr. vsakdanjih nespecializiranih stvari, strokovnih, umetnostnih.«

5 Skubic opozarja, da si področja ne moremo zamišljati samo kot sistema pojmovnih definicij, saj le-te niso podrejene le načelom tehničnih zahtev, pač pa tudi pravilom kulture oziroma ritualom družbene ustanove. Avtor zato govori o pomenu ustanove pri oblikovanju diskurzov oziroma poda definicijo: »Diskurzi so hkrati sistemi žanrov, ki jih ima na razpolago ustanova.« (Skubic 2005: 96) Če se zavedamo, da je vsako področje družbeno oziroma kulturno pogojeno, potem lahko področje razumemo kot sinonim Skubičevi ustanovi.

têrmini), vendar se vse te zvrsti oblikujejo na področju turizma, zato lahko z vidika področnosti govorimo o turističnem jeziku kot področnem jeziku s svojimi jezikovnimi zvrstmi. Področna besedila in področni jeziki so torej besedila in jeziki skupnosti, ki delujejo na nekem družbenem področju s skupnim namenom in mehanizmi delovanja, z zanje relevantnimi vsebinami, besedilnimi zvrstmi in vrstami ter jezikovnimi sredstvi. Področni jezikovni korpusi pa so sinonim za specializirane jezikovne korpuse.

Kaže se torej, da družbeno področje in v okviru tega oblikovana besedilna zvrstnost določata izbiro jezika, zato se sodobne usmeritve jezikoslovnega raziskovanja, ki postavljajo diskurz in besedilo pred jezik, kažejo za utemeljene. Hkrati pa je videti, da termin funkcijska zvrstnost kompleksno razvrščanje besedil znotraj nekega področja vsaj delno omejuje, zato se nam poimenovanje področna – bodisi besedilna bodisi jezikovna – zvrstnost zdi ustreznejše tedaj, ko želimo izpostaviti področje kot prvi kriterij za razvrščanje besedilnih in jezikovnih zvrsti.

Literatura

- BALBONI, PAOLO E., 2000: *Le microlingue scientifico-professionali*. Torino: UTET Libreria.
- BERGENHOLTZ, Henning, TARP, Sven, 1995: <http://en.wikipedia.org/wiki/LSP_dictionary>. (Dostop 9. 7. 2009.)
- BIBER, Douglas, CONRAD, Susan, 2003: Register Variation: A Corpus Approach. Schiffrin, Deborah, Tannen, Deborah, Hamilton, Heidi E. (ur.): *The Handbook of Discourse Analysis*. Blackwell. 175–196.
- DUKIČ, Davorin, 2009: *Razvoj koncepta funkcijske zvrstnosti v slovenskem jezikoslovlju*. Seminarska naloga pri podiplomskem predmetu Besedilna zvrstnost. Mentorica: doc. dr. Vesna Mikolič. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za slovenistiko.
- DULAR, Janez, 1979: O definicijah funkcijskih zvrsti in njihovi formalizaciji v šoli. *Jezik in slovstvo* 25/3. 80–85.
- GOELDNER, Charles R., RICHIE, J. R. Brent, 2003: *Tourism. Principles, Practices, Philosophies*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- GORJANC, Vojko, LOGAR, Nataša, 2007: Od splošnih do specializiranih korpusov – načela gradnje glede na njihov namen. Orel, Irena (ur.): *Razvoj slovenskega strokovnega jezika. Obdobja 24. Metode in zvrsti*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za slovenistiko, Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik. 637–650.
- MIKOLIČ, Vesna, 2007a: Modifikacija podstave in argumentacijska struktura besedilnih vrst. *Slavistična revija* 55/1/2. 341–355.
- MIKOLIČ, Vesna, 2007b: Tipologija turističnih besedil s poudarkom na turističnooglaševalskih besedilih. *Jezik in slovstvo* 52/3–4. 107–116.
- MIKOLIČ, Vesna, BEGUŠ, Ana, DUKIČ, Davorin, KODERMAN, Miha, 2008: Vpliv namembnosti korpusa na označevanje besedilnega gradiva za »Večjezični korpus turističnih besedil«. Erjavec, Tomaž, Žganec Gros, Jerneja (ur.): *Zbornik Šeste konferenice Jezikovne tehnologije, 16. do 17. oktobra 2008, zbornik 11. mednarodne multikonferenice Informacijska družba - IS 2008, zvezek C (Informacijska družba)*. Ljubljana: Institut Jožef Stefan. 60–64.
- NIELSEN 1994 v: <http://en.wikipedia.org/wiki/Specialized_dictionary>. (Dostop 9. 7. 2009.) in v: <http://en.wikipedia.org/wiki/LSP_dictionary>. (Dostop 9. 7. 2009.)
- Orbislingua.com*: <<http://www.orbislingua.com/ebja.htm>>. (Dostop 10. 7. 2009.)
- SCHMITT, Norbert, 2000: *Vocabulary in Language Teaching*. Cambridge University Press.
- SKUBIC, Andrej, 2005: *Obrazi jezika*. Ljubljana: Študentska založba.
- STABEJ, Marko, 1998: Besedilnovrstna sestava korpusa FIDA. *Uporabno jezikoslovje* 6. 96–106.
- SWALES, John M., 2000: *Genre Analysis. English in academic and research settings*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thesaurus on Tourism and Leisure Activities* (Tezaver turizma in prostočasnih dejavnosti), 2001. World Tourism Organization (WTO), Secretariat of State for Tourism of France.
- TOPORIŠIČ, Jože, 1976: *Slovenska slovnica*. Maribor: Založba Obzorja.
- VAN DIJK, Teun A., 1997: *Discourse as Structure and Process*. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage.